

РЕШЕНИЕ

№ 240

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Величка Борилова

Членове: Зорница Гладилова
Мария Райкинска

при участието на секретаря М. П. Миланова
като разгледа докладваното от Мария Райкинска Въззивно търговско дело № 20211001000349 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 - чл. 273 ГПК.

С решение № 260015/16.09.2020 г. по т.д. № 1681/2017 г. на СГС, VI-17 състав е осъдено „Фамозо Лайн“ ЕООД, да заплати на „Дан 92“ ЕООД, на основание чл. 61, ал. 1 ЗЗД, сума в размер на 60 639.35 лева (шестдесет хиляди шестстотин тридесет и девет лева и тридесет и пет стотинки), представляваща обезщетение за направените от „Дан 92“ ЕООД разходи за извършване на строителни дейности на обект „Цех за дървена дограма в с. Мусачево“, които не са му възложени с договор и са изпълнени в интерес на „Фамозо Лайн“ ЕООД, които дейности са следните: 1) по протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 9/ 03.05.2012 г. - СМР по монтаж на уличен отток от част „Площадкова канализация“, СМР по монтаж на уни паве в количество от 200 кв.м. от част „Вертикална планировка“ и СМР по направа на шпакловка с лепило на циментова основа от 724, 50 кв.м. по част „Стена от Итонг – голямо и малко хале“; 2) по протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 10/ 11.07.2012 г. това са СМР по т. 1, 2, 3, 4 и 5 от част „Конструктивна“, СМР по т. 4 от част „Врати“, СМР по т. ан 98 и ан 99 от част „Допълнителни работи“, СМР по т. 1 и т. 2, по от т. 4 до т. ан 102 от част „Сухо строителство“, СМР по от т. 2 до т. ан 94 от част „Вертикална планировка“, всички СМР по част „Допълнителни фундаменти силос“, всички СМР по част „Фундамент главен портал“, всички СМР по част „Фундамент за трафопост“, всички СМР по част „Фундамент за КПП“, всички СМР по част „Фундамент, стена и стълбище до КПП“, СМР по от т. ан 36 до т. ан 35, от т. ан 70 до т. ан. 32, от т. ан 47 до т. ан 30, т. ан. 81, т. ан. 82, от т. ан. 85 до т. ан 90, т. ан 40, т. ан. 49 и т. ан 49 от част „Вертикална планировка“, **ведно със законната лихва върху сумата за периода от 02.05.2017 г. – датата на подаване на исковата молба, до окончателното й плащане**, като искът по чл. 61, ал. 1 ЗЗД е отхвърлен за разликата над сумата от 60 639.35 лева до пълния предявен размер от 122 374.85 лева - частична претенция от

общо дължимата такава в размер на 150 000 лева.

Със същото решение е отхвърлен предявения от „Дан 92” ЕООД срещу „Фамозо Лайн” ЕООД, при условията на евентуалност с иска по чл. 61, ал. 1 ЗЗД, иск с правно основание чл. 59 ЗЗД в частта, с която се иска осъждане на „Фамозо Лайн” ЕООД да заплати на „Дан 92” ЕООД сумата над 60 639.35 лева до пълния предявен размер от 122 374, 85 лева, представляваща сума, с която „Дан 92” ЕООД е обеднял като е извършил разходи за изпълнението на строително-монтажни работи на обект „Цех за дървена дограма в с. Мусачево“, които са описани в т. 4 от част „Вертикална планировка“, в част „Резервоар“, в част „Площадкова канализация“ и в част „III. Стена Итонг-голямо и малко хале“ от протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 9/ 03.05.2012 г., както и са описани в протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 10/ 11.07.2012 г., с изключение на тези, посочени в т. 2, т. 3, т. 4 и т. 5 от част „Архитектурна“, както и на тези, посочени в т. 1, т. 2, т. 3 и т. 5 на част „Врати“, с които разходи „Фамозо Лайн” ЕООД се е обогатил, без да е налице правно основание за това, като искът по чл. 59 ЗЗД е оставен без разглеждане за сумата от 60 639.35 лева, тъй като не се е сбъднало процесуалното условие, под което той е предявен.

Отхвърлен е и предявеният от „Дан 92” ЕООД срещу „Фамозо Лайн” ЕООД, при условията на евентуалност с иска по чл. 59 ЗЗД, иск с правно основание чл. 266 ЗЗД в частта, с която се иска осъждане на „Фамозо Лайн” ЕООД да заплати на „Дан 92” ЕООД сумата над 60 639.35 лева до пълния предявен размер от 122 374.85 лева - частично заявена претенция от дължимата такава от 168 721, 06 лева, представляваща неплатено възнаграждение по договор за изработка, сключен между „Фамозо Лайн” ЕООД, като възложител и „Дан 92” ЕООД като изпълнител, за извършени строително-монтажни работи на обект „Цех за дървена дограма в с. Мусачево“, които са описани в т. 4 от част „Вертикална планировка“, в част „Резервоар“, в част „Площадкова канализация“ и в част „III. Стена Итонг-голямо и малко хале“ от протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 9/ 03.05.2012 г., както и са описани в протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 10/ 11.07.2012 г., с изключение на тези, посочени в т. 2, т. 3, т. 4 и т. 5 от част „Архитектурна“, както и на тези, посочени в т. 1, т. 2, т. 3 и т. 5 на част „Врати“, като искът по чл. 266 ЗЗД е оставен без разглеждане за сумата от 60 639.35 лева, тъй като не се е сбъднало процесуалното условие, под което той е предявен.

С решението е отхвърлен и предявения от „Дан 92” ЕООД срещу „Фамозо Лайн” ЕООД иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сума в размер на 37 365.02 лева (тридесет и седем хиляди триста шестдесет и пет лева и две стотинки), представляваща обезщетение за забавено плащане на главницата от 122 374.85 лева, начислена за периода от 02.05.2014 г. до 02.05.2017 г.

Въззивни жалби против решението са депозирали и двете страни.

Ищецът „Дан 92“ ЕООД е депозирал въззивна жалба против първоинстанционното решение в частта му, с която е отхвърлен иска по чл. 61, ал. 1 ЗЗД за разликата над 60 639.35 лева до пълния предявен размер от 122 374.85 лева, както и в частта, с която е отхвърлен акцесорния иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за целия предявен размер от 37 365.02 лева. С молба вх. № 306451/29.12.2020 г. дружеството изрично е оттеглило въззивната жалба в частта ѝ, с която първоинстанционното решение първоначално е обжалвано и в отхвърлителните му части по исковете с правно основание чл. 59 ЗЗД и чл. 266, ал. 1 ЗЗД и въззивното производство в тази му част е прекратено с определение на САС от 13.04.2021 г., влязло в сила.

Във въззивната жалба се поддържа, че обжалваното решение е неправилно, поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила,

неспазване на материалния закон и необоснованост, като е поискал вместо това да бъде уважен изцяло предявения иск. Поддържал е, че няма законоустановена форма за доказване количествата на СМР и същите били доказани със свидетелски показания. Свидетелят Р. установил, че всички работи по двата процесни протокола обр. 19 са изпълнени и че лично той ги е измерил, както и че са извършени от ищцовото дружество. Ето защо, като приел, че не всички описани в протоколите работи са извършени, СГС допуснал процесуално нарушение. Не били обсъдени и показанията на свидетеля Н., който категорично заявил, че всичко описано в протоколите е извършено. Ответникът не доказал, че тези работи са извършени от трети лица. Не били обсъдени и признанията на представителя на ответника М. М., за оттеглянето на чието пълномощно ищецът не бил уведомен. Самият М. заявил при разпита си, че не знае пълномощното му да е оттегляно, а и свидетелят Р. установил, че през 2013 г. той и свидетелят М. се срещали във връзка уреждане въпросите около процесните СМР. Липсвало нотариално заверено изявление на ответника за оттегляне пълномощията на М.. Поради това извършените от последния действия обвързвали ответника. Същият преговарял от името на ответника за намаляване цената на допълнително извършените работи, поради което това обстоятелство и неговият достъп до обекта оборвали твърденията на ответника за оттеглени пълномощия. На среща, проведена през 2013 г., М. признал в разговор със свидетеля Р., че всички процесни работи са извършени в посочените в протоколите количества. СГС изобщо не обсъдил тези признания.

Жалбоподателят поддържа още, че СГС допуснал ответникът да черпи правни последици от собственото си противоправно поведение. Доказано било, че ответникът не е съставял актове образец 12 за всички извършени скрити работи. Следователно СГС следвало да кредитира изцяло показанията на свидетеля Р. и свидетеля Н. и да уважи главния иск при условията на чл. 162 ГПК, а противното съставлявало процесуално нарушение. Излагат се и доводи за допуснато нарушение при изготвяне на двете технически експертизи пред СГС, при огледа във връзка с които не присъствал свидетеля Р., въпреки искането на ищеца. Без него не било възможно вещите лица да открият къде са извършени голяма част от скритите работи. Именно вследствие невъзможността той да покаже на вещите лица къде са извършени скритите работи следвал и неправилният извод на СГС, че не всички процесни СМР са извършени. В тази връзка е поискано изслушване на извършване на нов оглед и експертиза в присъствие на свидетеля Р.. Освен това вещото лице не изследвало дали всички СМР по двата протокола са извършени, а с уточнителна молба от 17.07.2017 г. ищецът е уточнил и допълнил исковата си молба, като е заявил, че претендира плащане на разноски за всички СМР по процесните два протокола. Ето защо и заключението на вещото лице Й. било непълно, а и вещото лице не взел предвид всички събрани доказателства, включително показанията на свидетелите Р. и Н.. Вследствие на това били неправилни изводите на вещото лице, че част от СМР по двата протокола не са изпълнени. Експертизата била и вътрешнопротиворечива, тъй като вещото лице веднъж твърдяло, че част от работите по протокол № 9 не са извършени, а в първоначалната си експертиза сочел, че са извършени от „Алфа Груп 2003“ ООД. Частично неправилно било и заключението на тройната СТЕ, като ищецът своевременно я оспорил – по въпроси 1, 3 и 5. По въпрос № 2 отговорите били вътрешнопротиворечиви, защото веднъж се казвало, че са извършени всички работи, възложени на подизпълнителите, но за същите СМР във въпрос 1 било посочено, че не са извършени. СГС не обсъдил вътрешните противоречия и в двете експертизи. Изложени са и доводи за неправилност на заключението на тройната СТЕ, която не взела предвид договорите с подизпълнителите, нито подписаните с тях протоколи за приемане на работата. Вещите лица направили оглед без представител на ищеца, и особено без свидетеля Р.. Взели предвид представените по делото протоколи образец

12, голяма част от които били с фалшифицирани подписи на свидетеля Р. Не били взети предвид показанията на свидетелите. Неверни били и направени изводи за повторно актуване на едни и същи работи. Тройната СТЕ направили и неправилния извод, че няма доказателства за количествата на извършените СМР без да вземат предвид, че според свидетелите Р. и Н. СМР са извършени в количествата по двата протокола, протоколите, подписани с подизпълнителите, заповедната книга на строежа, липсата на доказателства процесните СМР да са извършени от трети лица. Не било взето предвид, че претенцията обхваща всички СМР по двата процесни протокола и не било изследвано извършването им. СГС не обсъдил посочените непълноти и противоречия в двете СТЕ. Направено е искане за изслушване на петчленна СТЕ, която след оглед на процесния обект в присъствието на свидетеля Р. да отговори на поставени от жалбоподателя въпроси.

Жалбоподателят е поддържал още, че неправилно съдът не присъдил разходи за нощувки на работниците му, каквито били доказани със ССЧЕ. Неправилно били отхвърлени и претенциите за разходи за заплати на работниците, които били лични задължения на гестора, подлежащи за възстановяване – 23 129 лева.

И двете СТЕ били категорични, че възложените на подизпълнители работи са извършени, поради което ответникът дължал всички плащания, направени на подизпълнителите за процесните СМР.

Неправилно бил отхвърлен и иска за законна лихва, като неправилно СГС се позовал на чл. 84, ал. 2 ЗЗД. Следвало да се приложи специалното правило на чл. 61, ал. 1 ЗЗД, че се дължат и лихвите от деня на направата на необходимите и полезните разноси, като претенцията била за период след извършване на тези разноси.

СГС не се произнесъл по оспорване по реда на чл. 193 ГПК, направено с допълнителната искова молба, не обсъдил доказателствата в тяхната съвкупност и не се произнесъл относно по-висок размер при условията на чл. 162 ГПК, въпреки че бил длъжен да стори това.

Изложени са доводи, за неоснователност на възражение на ответника, за погасяване на иска по давност, като жалбоподателят е посочил, че течението ѝ е прекъснато с изпращане на исковата молба по куриер на 21.02.2017 г.

Ответникът „Фамозо Лайн“ ЕООД е депозирал отговор на въззивната жалба, в който излага доводи за нейната неоснователност. Включително сочи, че дружеството „Доминант Консултинг“ ЕООД, което е доставило пратката с исковата молба до СГС, не е регистрирано като куриерска фирма, няма предмет на дейност и лиценз за извършване на куриерски дейности. Посочено е и че част от представените документи, напр. фактура № 0007998/30.06.2011 г., е издадена преди сключения между страните договор и няма нищо общо с техните отношения. Други фактури пък били издадени едва три години след исковия период. Голяма част от претендираните СМР не били открити като извършени от вещите лица. Направено е искане въззивната жалба на ищеца да бъде оставена без уважение.

Ответникът „Фамозо Лайн“ ЕООД е депозирал и въззивна жалба срещу първоинстанционното решение в неговата осъдителна част. Излагат се твърдения, че обжалваното решение е порочно поради противоречие със закона, процесуални нарушения и необоснованост. Никъде от доказателствата по делото не било видно, че СМР са извършвани със знанието на ответника. Не било доказано главно и пълно, че работници на ищеца са извършили описаните в исковата молба СМР, в обема, който се претендира. Свидетелите Р. и Н., които все още работели за ищеца, сочели, че е работено по строежа, но не и в какъв обем са извършените работи. СГС напълно нелогично приемал, че щом СМР са описани в протоколите, неподписани от ответника,

значи са ги извършили работниците на ищеца. От една страна съдът приемал, че разпитаните по делото свидетели не изнасят факти за извършване на определени конкретни СМР и за конкретно количество от всеки вид, но изведнъж приемал, че тези СМР са извършени от ищеца. Съдът не съобразил, че едва седем месеца след приключване на договора свидетелят Р. съставил протоколи, каквито нямал правомощия да съставя и твърдял, че описаните в тях работи са извършени от ищеца. Пълномощно за изготвяне на протоколи имал свидетеля Н., но то било до 31.12.2011 г. Изобщо не било отчетено от съда, че съгласно Наредба № 3 изрично е прието писмено начало за отношенията между собственик на имот и извършващ строителството, нито отчел сроковете за съставяне на фактура и че тези условия не са спазени от ищеца. Ответникът сочи още, че ищецът бил в забава повече от 6 месеца, защото договорът бил със срок до 31.12.2011 г., а според чл. 96 ЗЗД длъжникът се освобождавал от последиците на неизпълнението си, поради което в тежест на ищеца били необходимите разноски, направени поради неговата забава. Ищецът не бил изпращал и покана до ответника за съставянето на протоколите. Според посочената Наредба, всичко в строителството следвало да бъде уговорено в писмена форма, включително записано в Заповедната книга и не можело строителни дейности да се извършват валидно без записи в Заповедната книга. В решението нямало и никакви мотиви относно това, как е получена присъдената сума. Съдът кредитирал Актове обр. 12 за скрити работи, които били неавтентични, а освен това за разлика от други такива актове, в тях изобщо не пишело кой е извършил скритите работи. Посочено е, че обектът е приет с актове обр. 15 и 16 през август и септември 2012 г., с които били приети работите на всички участници в строителството, поради което нямало конклюдентни действия, както приемал съдът. Поддържа се направеното пред първата инстанция възражение за погасяване вземанията на ищеца по фактури, издадени преди 02.05.2012 г., по давност. Освен това някои от фактурите били за населени места, различни от с. Мусачево. Поддържано е още, че в издадените повече от три години след приключване на обекта протоколи обр. 19 имало повторени работи, такива, които били извън процесния обект и огромно количество скрити работи, които не били намерени от вещите лица. Те не доказвали извършени работи, тъй като не носели подпис на ответника. Вещите лица посочили, че няма данни кой и кога ги е извършил. Освен това управителят на ищцовото дружество била дала положително становище за въвеждане на завода в експлоатация, а ако имали неплатени вземания към ответника, едва ли щели да дадат такова становище. Въз основа на изложеното е поискано да бъде отменено първоинстанционното решение в обжалваната част и искът да бъде отхвърлен изцяло.

Ищецът „Дан 92“ ЕООД е депозирал отговор на въззивната жалба, в който излага доводи за нейната неоснователност

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението и по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата. Следователно относно правилността на първоинстанционното решение въззивният съд е обвързан и следва да се произнесе в рамките на наведените от страните оплаквания, като обаче следва служебно да провери спазването на императивни материалноправни разпоредби, приложими към спора (така т. 1 от тълк. решение № 1/2013г. по тълк.д. № 1/2013 г. на ВКС, ОСГТК).

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо в обжалваната част. Недопустимо е произнасянето по евентуалните искове, при положение, че частично е уважен главният иск (така Решение № 210/27.07.2015 . по гр.д. № 5600/2014 г. на ВКС, IV г.о., Решение № 135/26.09.2018 г. по т.д. № 230/2017 г. на ВКС, II т.о. и др.). В частта по евентуалните искове обаче производството не е

висящо пред въззивната инстанция, поради което и решението в тази му част не може да бъде разглеждано.

Във връзка с правилността на първоинстанционното решение в обжалваната му част, като взе предвид наведените във въззивните жалби пороци на атакувания акт и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Ищецът - „Дан 92” ЕООД е твърдял в исковата си молба, че на 29.09.2011 г. сключил с ответника - „Фамозо Лайн” ЕООД, договор за изработка, по силата на който се задължил да извърши строително-монтажни работи на обект „Цех за дървена дограма в с. Мусачево“, които били определени по вид и количество в приложение № 1 към договора, а ответникът поел задължение да заплати възнаграждение за тях в размер на 600 881.13 лева В хода на строителния процес се наложило извършването на допълнителни работи, които не били предмет на сключения договор за изработка. Ищецът изпратил до ответника оферти, за които пълномощникът на ответника г-н М. изразил съгласие по телефона, но същите така и не били подписани. Същият през цялото време манифстирал, че действа от името и за сметка на ответника и устно възлагал извършването на допълнителни работи. Ищецът заявява, че в периода от 01.04.2012 г. до 30.06.2012 г. (уточнен с молба от 17.07.2017 г.) изпълнил всички допълнително необходими строително-монтажни работи, които били описани в съставени от него протоколи, а именно протокол № 9 от 03.05.2012 г. и протокол № 10 от 11.07.2012 г., като същите били извършени под надзора на пълномощника на ответника М.. Посочил е, че ответникът не подписал тези протоколи, които надлежно били доведени до неговото знание, но същевременно не направил никакви възражения относно качеството на изпълнените допълнителни работи. Твърдял е, че ответникът започнал да използва по предназначение обекта, в който били извършени процесните СМР-та, с което свое действие приел извършената от ищеца работа по неговото изграждане в цялост. Направил е уточнение, кои работи, описани в двата протокола №№ 9 и 10 сочи като допълнително извършени извън предмета на договора с ответника, но с допълнителна уточнителна молба от 17.07.2017 г. е изменил твърденията си в посока, че всички описани в двата протокола работи са такива, попадащи извън предмета на договора с ответника, като претенцията е формирана от разходите за СМР по протокол № 9 и част от СМР по протокол 10, като някои от СМР по тези протоколи са изрично изключени от нея. Посочил е първоначално, че разходите, които той е извършил, за да изпълни допълнителните строително-монтажни работи на обекта, възлизали на сумата от 150 000 лева, от които претендира частично 122 374.85 лева, като с уточнителната молба от 17.07.2017 г. и от 26.10. 2017 г. е заявил, че общият размер на претенцията е 122 374.85 лева и няма частична претенция. В тях били включени разходи за материали – 51 776.84 лева, плащания към подизпълнители – 42 221.01 лева, разходи за наем на работници – 5 248 лева и разходи за заплати на работниците – 23 129 лева. Претендирани били 98 039.94 лева по протокол № 10 и издадената във връзка с него фактура № 2080/20.05.2015 г. и сумата 24 334.91 лева по протокол № 9 и издадената във връзка с него фактура № 2081/20.05.2015 г.

Посочено е в исковата молба, че се предявява главен иск, по който се претендира извършване на чужда работа без надлежното ѝ възлагане с договор, която била извършена без противопоставянето на ответника, под ежедневния надзор на неговия представител г-н М., която работа ответникът приел с конклюдентни действия по използване на обекта по предназначение – като цех за изработка на дървена дограма. За неговото приемане бил съставен и Констативен акт за установяване годността за приемане на строежа обр. 15, като с него работата била приета без забележки. Освен главната претенция, ищецът е претендирал и заплащане на лихва за

забава в размер на 37 365.02 лева за период от три години преди датата на постъпване на исковата молба в съда (уточнен с молба от 17.07.2017 г. като период от 02.05.2014 г. до 02.05.2017 г.).

Ищецът е заявил е, че ако съдът отхвърли главният иск с основание чл. 61, ал. 1 ЗЗД, то тогава следва да разгледа евентуален иск на договорно основание за допълнително извършените работи при същия размер на претенциите, но главната като частична от 168 721.05 лева (уточнено и в молба от 26.10.2017 г.), а при отхвърляне и на този иск – иск за неоснователно обогатяване, като съответно е изложил и твърдения във връзка с тях.

Претендирана е и законната лихва по всички искове, от датата на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

Първоначално е бил предявен и иск с правно основание чл. 135 ЗЗД, но по-късно същият е оттеглен и производството по него е прекратено с определение от 10.11.2017 г.

Ответникът по исковете - „Фамозо Лайн“ ЕООД, ги е оспорвал. Твърдял е, че всички строително-монтажни работи, които ищецът е извършил на процесния обект, са в изпълнение на сключения между страните договор за строителство и уговореното възнаграждение за тях му е изцяло изплатено. Оспорвал е ищецът да е извършил СМР извън уговорените с договора. Заявил е, че извън строителни работи, уговорени с договора от 20.09.2011 г., на ищеца не е възлагано извършването на други дейности по обекта. Посочил е, че голяма част от строителните работи на обекта били изпълнени от други юридически лица, различни от ищеца. На последният били възложени само работи по груб строеж и довършителни работи по ВиК, като същите били изпълнени, издадени били протоколи от № 1 до 8 и били разплатени. Другите работи били извършени от дружествата „Кастело Прикаст“ ЕООД, „Електробилд“ ООД, „Биснесгрупа Екотоп“ ЕООД и „Натанаил“ ЕООД. В Окончателен доклад от 20.08.2012 г. от надзорника на обекта било цитирано становище на ищеца за приемане на обекта с Акт обр. 16. Допълнителни работи извън договора с ищеца били правени с друг изпълнител. По отношение пълномощията на г-н М. не е отричал наличието им, но е сочил, че същите са били крайно ограничени и са били оттеглени на 12.04.2012 г. Направил е възражение за погасяване по давност на предявеното вземане за получаване на обезщетение по чл. 61, ал. 1 ЗЗД. С оглед на изложеното е искал съдът да отхвърли предявените искове.

В допълнителната искова молба на ищеца е оспорена верността на представени от ответника удостоверение от нотариус Р. Р. и извлечение от нейния регистър, както и Окончателен доклад в частта му, с която е посочено, че ищецът не е извършил СМР, описани в протоколи № 9 и 10.

С допълнителния отговор ответникът е заявил, че ще се ползва от оспорените доказателства, както и че оспорва ищецът да е извършил цялостното строителство на обекта.

За установяване твърденията и възраженията на страните по делото са събрани писмени доказателства, изслушани са свидетели и съдебни експертизи.

Не е спорно между страните, а и се установява от представения договор за строителство от 29.09.2011 г., че в тежест на ищеца е възникнало задължение, в качеството му на Изпълнител, да изпълни строително-монтажни работи (СМР) на обект „Цех за дървена дограма в с. Мусачево“, които са описани по вид и количество в приложение 1 към договора, неразделна част от него и са включени в няколко количествено –стойностни сметки, за което Възложителят „Фамозо Лайн“ ЕООД се е задължил да заплати възнаграждение в размер на 600 881.13 лева. Работите по

Приложение № 1 включват вертикална планировка, нулев цикъл сграда 1, фундиране и стоманена к-я сграда 1, обшивки и ограждения сграда 1, нулев цикъл сграда 2, фундиране и стоманена к-я сграда 2, обшивки и ограждения сграда 2.

Представени са седем броя Количествено стойностни сметки към договора (л. 441 и сл. от делото на СГС).

По делото са представени Протоколи от № 1 до № 8 за изпълнени строителни и монтажни работи в Цех за дървена дограма, с. Мусачево към процесния договор и фактури към тях л. 542 и сл. От делото пред СГС), като страните не спорят също, че възложените с договора работи, посочени в тези протоколи, са извършени от Изпълнителя и са заплатени от Възложителя.

От представения по делото препис от решение от 29.09.2019 г., постановено по гр.д. № 27116/ 2016 г. по описа на СРС, 75 състав се установява, че предмет на разглеждане в това производство е иск, предявен от „Дан 92“ ЕООД срещу „Фамозо Лайн“ ЕООД за заплащане на сума в размер на 16 759, 15 лева, представляваща дължимо възнаграждение за извършени строително-монтажни работи, които са конкретно посочени, като е записано, че те представляват част от работите, описани в протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 10/ 11.07.2012 г. Като основание на този осъдителен иск е посочено наличието на сключен между страните договор. При анализ на описанието на строителните работи, за които се претендира възнаграждение по гр.д. № 27116/ 2016 г. по описа на СРС, 75 състав, се налага изводът, че те изобщо не са включени в предмета на настоящото дело по нито един от предявените искове, което е видно от исковата молба и уточнението на исковата молба, направено с молба от 17.07.2017 г. СМР, които са предмет на делото пред СРС са точно тези, които ищецът посочва изрично, че не са част от претенцията му за присъждане на стойността на извършените работи по протокол № 10/ 11.07.2012 г., с която е сезиран СГС.

По делото са представени посочените в исковата молба Протокол № 9/03.05.2012 г. за изпълнени строителни и монтажни работи и фактура № 2081/2015 г. на стойност 54 616.45 лева с ДДС, както и Протокол № 10/11.07.2012 г. за изпълнени строителни и монтажни работи и фактура № 2080/2015 г. на стойност 114 104.60 лева с ДДС. Протоколите са издадени във връзка с обект „Цех за дървена дограма“, с. Мусачево и са подписани само от представител на Изпълнителя „Дан 92“ ЕООД.

Ищецът е представил анализи към двата протокола (л. 839 и сл. от делото на СГС), от които е видно как са формирани цените по отделните позиции – освен разходи за материали и труд, в тях е включена и 8% печалба.

Видно от Окончателен доклад № С-037/0.08.2012 г. относно Производствена база за дървена дограма, изготвен от „Б.И.С. Инженеринг“ ЕООД – изпълняващи строителен надзор до „Фамозо Лайн“ ЕООД, „Дан 92“ ЕООД е участвало в строителството на обекта по част „Груб строеж основи“ и довършителни работи по част „ВиК“ с технически ръководител инж. Р. Р., като накрая е направен извод, че строежът е изпълнен законосъобразно и при условията на одобрените проекти, ексекутивна документация и при условията на издаденото разрешение за строеж.

С нотариална покана от 14.01.2016 г. на нотариус Р. Д. „Дан 92“ ЕООД са поканили „Фамозо Лайн“ ЕООД да приемат описаните в Протокол № 9 и Протокол № 10 работи. В отговор е изпратено писмо, наречено „нотариална покана“, с която новият управител на ответното дружество заявява, че не може да приеме работите, тъй като не е била управител към 2012 г. и не знае дали те са извършени на обекта и то от „Дан 92“ ЕООД.

Представени са множество фактури за доставени с различни строителни

материали, издадени от различни, трети за спора лица, по които получател е „Дан 92“ ЕООД.

Видно от нотариално заверено пълномощно от 07.07.2011 г., издадено от „Фамозо Лайн“ ЕООД на М. П. М., същият е упълномощен да представлява дружеството в качеството му на собственик на недвижими имоти в с. Мусачево с права по правене на справки, изготвяне на документи и внасянето им в различни институции, като включително е упълномощен да извършва всички материално-правни, административни и процесуални действия във връзка с реализиране на строителство в описаните недвижими имоти.

С писмено пълномощно „Дан 92“ ЕООД е упълномощило Д. Н. Н. да съставя документи за оферти, договори, подписване на протоколи и фактури за отчитане, водене на преговори с възложители, със срок на действие до 31.12.2011 г.

Представени са различни строителни книжа относно обекта в с. Мусачево, сред които и Констативен акт от 17.08.2012 г. за установяване годността за приемане на строежа в с. Мусачево с възложител „Фамозо Лайн“ ЕООД и изпълнители „Кастело Прикаст“ ООД, „Електробилд“ ООД, „Бизнесгрупа Екотоп“ ЕООД, „Натанаил“ ЕООД и „Дан 92“ ЕООД, като е констатирано, че строежът е изпълнен съгласно одобрените инвестиционни книжа и издаденото Разрешение за строеж.

Представени са няколко оферти от „Дан 92“ ЕООД до „Фамозо Лайн“ ЕООД за извършване на различни СМР на обект с. Мусачево в периода март-април 2012 г., като няма данни за тяхното връчване.

Представени са и договори на „Дан 92“ ЕООД с различни дружества в периода от декември 2011 г. до май 2012 г., с които са им възлагани доставка на строителни материали и извършване на различни СМР на обект „Цех за дървена дограма“, с. Мусачево. Към тях са приложени и КСС, фактури и доказателства за плащане по тях, както и Констативни протоколи обр. 19 за извършена по договорите работа. Такива са дружествата „Катра Трейд“ ЕООД, „Тибилд“ ЕООД, „Алфа Груп 2003“ ООД, „Логел“ ООД, „Нитера Билд“ ЕООД.

Представени са трудови договори, сключени от „Дан 92“ ЕООД с различни лица.

Представени са фактури, издадени от „Оля ЕЦ“ ЕООД и „Гьок“ ООД на „Дан 92“ ЕООД за реализирани нощувки в гр. Елин Пелин в периода април-юни 2012 г.

Ответникът е представил Договори и приемо-предавателни протоколи с дружествата „Прострой Инженеринг“ ЕООД, „Руукки България“ ЕООД, „Топ Хаус“ ООД, „Аквагруп В“ ЕООД и „Портал М“ ЕООД, всички от края на 2011 г. и първата половина на 2012 г., за възлагане от негова страна на изготвянето на екзекутивна документация, изработване на проекти, доставки, изработка на контейнери, врати, подова конструкция, автоматични постални врати и др. Представени са и договорите с описаните в Констативния акт дружества и дружествата „Мега Ел“ ЕООД, „Бет – Р.Е.Д.“ ЕООД, „Алумина Елит 2003“ ЕООД.

Представени са актове обр. 12 за установяване на всички видове СМР, подлежащи на закриване, подписани от имено на „Дан 92“ ЕООД и на фирмата за строителен надзор за монтаж на фасадни сандвич панели, зидария с Итонг, изграждане на неносещи щендерни стени, предстенна обшивка с гипсокартон, площадкова водопроводна мрежа, вътрешна водопроводна мрежа, площадкова канализационна мрежа, вътрешна канализационна инсталация, като с изслушаното заключение на СГЕ е установено, че положените в тях подписи на Р. Р. не са автентични.

Видно от Удостоверение № 50/20.08.2012 г. за въвеждане в експлоатация на строеж „Производствена база за дървена дограма“ в с. Мусачево, процесният обект е въведен в експлоатация на посочената дата.

Пред първата инстанция е изслушано заключение на ССЕ, изготвено от вещото лице П. Д., неоспорено от страните. Вещото лице е установил, че двете фактури към процесните протоколи № 9 и № 10 не са осчетоводени от ответника. Извършил е проверка в счетоводството на „Дан 92“ ЕООД, където е установил, че осчетоводените разходи за материали по протоколи № 9 и № 10 са в размер на 51 776.84 лева и тези суми са действително платени. За плащания към подизпълнители ищцовото дружество е разходвало 42 221.01 лева, а за нощувки на работниците – 5 248 лева. За периода 01.04.2012 г. – 30.06.2012 г. са платени заплати на работилите на процесния обект в размер на 18 157.62 лева. Установено е, че счетоводството на ищеца е редовно водено.

По делото са разпитани трима свидетели на ищеца и двама свидетели на ответника.

Свидетелят Р. Р. е посочил, че работи в „Дан 92“ ЕООД от 2001 г., като на обекта „Цех за дървена дограма“ в с. Мусачево е работил от м. 10.2011 г. до м. 07.2012 г. като технически ръководител. Той бил всеки ден на обекта, като възложител били „Фамозо Лайн“ ЕООД. Представител на последното дружество бил М. М.. Той бил на обекта през по-голяма част от времето и контролирал строителния процес. Относно протоколи № 9 и № 10 свидетелят заявява, че той ги е съставил, след като е замерил количествата. Тези работи били извършени в периода април-юли 2012 г. от „Дан 92“ ЕООД и негови подизпълнители – монолитна и стоманобетонена част, вертикална планировка с бетонови елементи стоманобетоневата част, вертикалната планировка с бетоновите елементи, канализация, ВиК, бетонова ограда и др. Нарездания получавал от управителката г-жа Й. и от г-н Н.. Голяма част от задачите се възлагали устно от г-н М.. Многократно се опитвал да връчи протокол № 9 на г-н М., но той все бил в чужбина и искал да се отложат нещата, защото чакали плащания. През това време се извършвали и останалите работи и дошло време да се направи и предяви и протокол № 10 след приключване на обекта. Г-н М. все отлагал и не го разписал. В началото на 2013 г. се срещнали на обекта, г-н М. отказал да замерва, тъй като знаел за какво става въпрос и поискал да бъде намалена цената с 47 000 лева. Управителката на „Дан 92“ ЕООД не се съгласила. Свидетелят е посочил също, че работите по двата протокола се извършвали с материали на изпълнителя, купувани на място или докарвани от Сливен. Дружеството „Тибилд“ ООД направило хидроизолациите в основите на един водоем, който правили в един резервоар за питейни и битови нужди. „Алфа груп 2003“ ООД наели от София, те правили преградните стени от газобетон в производствените халета. „Катра Трейд“ изпълнявали стенната обшивка на халетата, Секционните и интериорните врати на халетата били направени от „Логел“ ООД. „Нитера билд“ ООД изпълнили сухото строителство, гипсокартон, преградни стени, щендерни стени. Работите по двата протокола започнали в началото на м. април, а свидетелят напуснал обекта в средата на м. юни 2012 г. На обекта работели много хора, поне 15 човека, като свидетелят е изредил конкретни имена. Докато работели на обекта спели в къща за гости, едната била „Гьок и синове“, като лично свидетелят плащал за нощувките със средства на „Дан 92“ ЕООД. Свидетелят не е искал пълномощно на г-н М., но той бил човекът, който проверявал работите и по предходните протоколи с №№ 1 до 8.

Свидетелят Д. Н. Н. е посочил, че той е подписал договора за строителство между „Дан 92“ ЕООД и „Фамозо Лайн“ ЕООД. Той бил мениджър „производствена дейност“ и организирал работата на обекта. Присъствал на обекта в началото и после ходел поне веднъж месечно. Почти ежедневно се чувал с Р. Р.. Една седмица дори се наложило да го замести на обекта. От първия ден М. М. бил упълномощен от управителя на „Фамозо Лайн“ ООД и присъствал на обекта. Той давал всякакви наставления за работата на обекта, включително ги уведомявал за промени в проекта. Изградили две сгради, като имало и друг строител на обекта – „Кастело Прикаст“ ООД, които само направили сглобяемата част на стоманобетона. „Дан 92“ ЕООД

направили изкопни работи, фундиране на сградата, металната конструкция и обличането на сандвич панелите. Направили и вертикалната планировка, ВиК площадково и в сградите. Имало един подобект – Резервоар за противопожарни нужди, който не бил в офертата, но поради това, че обектът трябвало да има такъв заради противопожарните изисквания, извършили дейности и по този резервоар. Направили и ограда на обекта. Свършили работа с подизпълнители. Направили и кантар, необходимостта от който възникнала допълнително, той бил извън имота на „Фамозо Лайн“. М. М. от самото начало твърдял, че е съдружник във фирмата и той възложил работите. Свидетелят нямал никакви съмнения, че той е основен фактор във фирмата. Всичко, което той възлагал допълнително, „Дан 92“ ЕООД го изпълнявали. Въпросите с допълнителните оферти казвал, че после ще бъдат оправени. Всяка сутрин правели оперативка с г-н М. и обсъждали какво ще се прави. Вечер обсъждали какво е свършено. Относно процесните протоколи № 9 и № 10 свидетелят е заявил, че описаните в тях работи като вид са изпълнени, предполага, че количествата са такива, каквито са записани. До м. април имали перфектни отношения с „Фамозо Лайн“, бързали да се приключи до юни, юли месец. М. М. не е възразявал относно това, което правят. Част от материалите на обекта доставял изпълнителят, друга част – възложителят. Протоколите били изпратени на М. по и-мейл, защото никой не отговарял на телефона. През септември отишли в офиса на „Фамозо Лайн“ и управителката им казала, че са я лъгали и не са извършили описаните работи. Провела се още една среща, но те нищо не подписали. Описал е и подизпълнителите, които са ползвали: Тебилд“ ООД правели хидроизолацията на резервоара за противопожарни нужди. „Алфа Груп“ направили преградни стени с итонг. „Катра Трейд“ помогнали с металната конструкция и монтажа на панелите на производствената и административната сграда. „Логел“ ООД произвели и монтирали секционни и противопожарни уреди. „Нитера Билд“ извършили сухо строителство. Технически ръководител на обекта бил Р. Р., посочени са поименно и работниците на обекта. Те били настанени в къща за гости в Елин Пелин, като в някакъв момент наели и втора квартира, след като се увеличили работниците. Свидетелят е заявил, че „Дан 92“ ЕООД се е изнесло от обекта някъде юни или юли, като трябвало да направи няколко курса с камиони. Имали и техника и се изнасяли няколко дни. Относно допълнителните работи е допълнил, че М. им посочил една яма и казал, че там може да се направи резервоара и след като конструктор казал какво да се прави, те го направили. Закриването на скритите работи било разрешено от М. М., те не били съставяли никакви протоколи за тях. Нито проектантът, нито надзорът, нито конструкторът се противопоставяли на възлагането на работа от г-н М..

Свидетелят М. М. е посочил, че познава дружествата „Дан 92“ ЕООД и „Фамозо Лайн“ ЕООД работил с тях преди 7-8 години. Трябвало да се направи нова фабрика и го ползвали да извършва консултации по изграждането ѝ. Изграждането започнало в с. Мусачево. Дружеството „Дан 92“ ЕООД било избрано да построи фабриката и то я построило. Свидетелят присъствал на обекта. За контрола и измерването на СМР имало строителен специалист П. П.. Той проверявал количествата заедно с техническо лице от „Дан 92“ ЕООД – Р. Р.. Свидетелят следял дали се изпълнява проекта и дали се строи качествено, не е гледал за количествата. Знае, че протоколи като процесните два са се съставяли, като се подписвали от управителя на възложителя и изпълнителя, но си спомня друго за тези протоколи. Знае, че „Дан 92 ЕООД извършвали всичко по договора, правели изкопи, наливали бетон, изграждали фундаменти, довели подизпълнител да изгради металната конструкция. Конкретно не помни повече. Не той е възлагал, това го правел, който плаща цената. Той само казвал какво трябва да се случи, какво трябва да се извърши. Не си спомня да е казвал на „Дан 92“ да се изкопае септична яма. Не е давал указания какви работи да се извършат. Водили разговори и

свидетелят ги успокоявал, че ще им се плати. Не си спомня имената на фирмите, които са работили. Знае, че имало фирма, която направила металната конструкция, можело и да е „Катра трейд“. Познава Д. Н., били добри познати „Дан 92“ ЕООД направили фундаменти, а върху тях „Кастело Прикаст“ направили стоманобетонна конструкция. „Дан 92“ облекли конструкцията с топлоизолационни панели чрез техен изпълнител от гр. Пловдив. Не знае кой е поставял фаянса и цялата ВиК инсталация.

Свидетелят Д. С. П. е заявил, че е адвокат, бил е адвокат и на М. М. и „Фамозо Лайн“ ЕООД от 2009 г. до 2015 г. След 2010 г. М. М. бил пълномощник на дружеството. То започнало да строи фабрика в с. Мусачево и М. М. бил пълномощник и наглеждал строителството. Пълномощното му било да подпише договора с „Дан 92“ ЕООД, да следи, да прави корекции. На следващата година, някъде през април било оттеглено пълномощното. Тогава била приключена и фабриката. Адвокатът ходил във фабриката и казал на М., че трябва да му даде оттеглянето на пълномощното, а той казал, че устно е научил.

По делото пред първата инстанция са изслушани заключения на единична и тройна СТЕ, със задачи, свързани с извършените допълнителни СМР по двата процесни протокола. Същите са оспорени от ищеца.

Във връзка с неговото оспорване и предвид оплакванията, че в първата инстанция вещите лица са съобразявали от една страна актовете обр. 12, за които вещото лице по графологичната експертиза е установило, че са неавтентични, що се отнася до подписа на Р. Р. и от друга страна – че огледът си вещите лица са правили без присъствието на Р. Р., технически ръководител на процесния обект, пред втората инстанция е изслушана нова тройна комплексна СТИЕ, при която не са взети предвид посочените като неавтентични актове обр. 12 и огледът на вещите лица е извършен в присъствието на Р. Р..

В част „техническа“ на изслушаното заключение вещите лица инж. А. Б. и инж. В. Т., след извършен оглед на място в присъствието на представители на двете страни, включително на свидетеля Р. Р., са изготвили в таблична форма опис на работите по протоколи № 9 и № 10 и тяхната стойност. Във вариант 2 на заключението описите са направени без да се вземат предвид неавтентичните актове обр. 12, а същите са изготвени само въз основа установеното от вещите лица на място, (уточнено при изслушването на вещите лица в съдебно заседание). Те са пояснили в съдебно заседание още, че посочените като „скрити работи“, при които е отбелязано определено количество и стойност, са такива работи, които са технологично необходими, и въпреки че не се виждат към момента на огледа, защото са закрити, без извършването им не е могло да бъдат извърши последващите като етап завършващи работи, поради което и те са приели, че същите са извършени. За тези, които вещите лица са сметнали, че може и да не са извършени, същите са отбелязани като количество и стойност в таблиците с нули. Така вещите лица са установили във посочения вариант 2, че от описаните в протокол № 9 работи са извършени такива на стойност 54 699.70 лева без ДДС. От тази стойност следва да бъде извадена стойността на работите, които ищецът изрично е заявил, че не се включват в претенцията му, като същите са на стойност 2 036.60 лева без ДДС. Или, вещите лица установяват извършени работи, включени в претенцията, на стойност 52 663.60 лева без ДДС. По протокол № 10 са установени извършени работи на стойност 92 797.12 лева без ДДС, от които следва да бъде извадена стойността на работите, които ищецът изрично е заявил, че не се включват в претенцията му, като същите са на стойност 15 475.20 лева без ДДС. Или, вещите лица установяват извършени работи, включени в претенцията, на стойност 77 321.92 лева без ДДС.

Вещото лице икономист П. Д. от своя страна е установил, че осчетоводените от

„Дан 92“ ЕООД разходи за материали по протокол № 9 са 23 854.12 лева, а по протокол № 10 – 27 922.72 лева. Разходите от плащания към подизпълнители са в размер на 12 518.56 лева по протокол № 9 и 29 702.45 лева по протокол № 10. В допълнително заключение вещото лице Д. подробно е посочил закупените за процесния обект материали, техните количества, единични цени и обща стойност, като е посочил, че не е възможно да ги разпреди по количествата, посочени от вещите лица по техническата част, тъй като там те са дадени в друга мерна единица, напр. куб. кг./кв.м., а при доставката те са посочени в кг./тон. В таблична форма е посочване датата, на която е извършвано плащане от „Дан 92“ ЕООД по всяка осчетоводена фактура за закупени материали, като всички плащания са направени през 2012 г. и 2013 г.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав намира следното от правна страна.

Предявеният главен иск е такъв по чл. 61, ал. 1 ЗЗД.

Съгласно чл. 61, ал. 1 ЗЗД, ако работата е била предприета уместно и е била добре управлявана в чужд интерес, заинтересуваният е длъжен да изпълни задълженията, сключени от негово име, да обезщети управителя на работата за личните задължения, които той е поел, и да му върне необходимите и полезни разноски заедно с лихвите от деня на изразходването им.

За да бъде основателен този иск ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване, че ищецът е поел чужда работа без натоварване, която е водил в интерес на лицето, в чиято полза е работата, като при нейното водене е направил разноски. Именно за тяхната стойност, ако са необходими и полезни, е задължено лицето, в чийто интерес е извършена работата и тази стойност ищецът следва да докаже. Трайно се приема в съдебната практика, че този, в чиято полза е извършена работата, излизаща извън предмета на по-ранен договор между страните, дължи обезщетение само до размера на разходите на изпълнителя на извъндоговорните СМР за материалите и труда (без търговска печалба), а не по уговорените в договора цени (така напр. Решение № 117/28.10.2020 г. по т.д. № 1034/2019 г. на ВКС, II т.о.).

В процесния случай не е спорно между страните, че те са били обвързани от договор за СМР от 2011 г., за извършване на СМР в част груб строеж, вертикална планировка и довършителни работи в обект в с. Мусачево – Цех за производство на дървена дограма, собственост на ответника, а и това се установява от представения договор, Приложение № 1 към него и съставените във връзка с него КСС. Не е спорно също, че тези работи са извършени от изпълнителя (което се установява и от представените протоколи обр. 19 с №№ 1-8) и са заплатени от възложителя.

Не е спорно още, че извън извършените по договора между страните по делото СМР на обекта са извършвани и други такива, включително, че и други фирми са работили на обекта. Не е спорно също, а и се установява от представените констативни протоколи и Разрешение за ползване, че обектът в с. Мусачево е завършен и въведен в експлоатация през август 2012 г., като оттогава се ползва от ответника по предназначение, като не се установява и във връзка с отделните констативни протоколи той да е имал забележки относно количеството и качеството на строителството.

Страните не спорят пред настоящата инстанция, че извън уговорените в договора работи ответникът не е възлагал на ответника извършването на допълнителни СМР. От събраните доказателства не се и доказва надлежното възлагане на такива, доколкото, макар свидетелите Р. и Н. да сочат, че им е казвано от М. какво да се прави и той е възлагал допълнителните работи, както и по делото е представено пълномощно за М., от дадените с това пълномощно правомощия (права по правене на

справки, изготвяне на документи и внасянето им в различни институции, като включително е упълномощен да извършва всички материално-правни, административни и процесуални действия във връзка с реализиране на строителство в описаните недвижими имоти), не може да се направи извод, че същият е разполагал с правомощия да възлага извършването на СМР, непопадащи в първоначално сключения договор, поради което и неговите действия по възлагане, ако такива е имало (самият той отрича да е възлагал работа или да е казвал какво да се прави), не обвързват ответника. Налице биха били действия без представителна власт, относно които не може да бъде приложена презумпцията по чл. 301 ТЗ, тъй като ответното дружество се е противопоставяло на твърденията на ищеца за допълнително възложени работи още при направена среща с управителя на ответника през м. септември 2012 г. (показания на свидетеля Н.), както и при първоначалните му съдебни претенции за това, предявени и разгледани с представеното решение от 29.09.2019 г., постановено по гр.д. № 27116/ 2016 г. по описа на СРС, 75 състав (видно от мотивите на същото решение). Според съдебната практика, когато резултатът при нищожен договор има веществен елемент и се е проявил в правната сфера на собственика на имота, в който са извършени СМР, то имуществените последици ще се уредят по правилата на водене на чужда работа без пълномощие, доколкото към момента на предприемане на работата не е налице натоварване и задължаване и намесата в чуждата правна сфера е правомерна (решение № 219/4.02.2014 г. по т. д. № 871/2012 г. на ВКС, ГК, I т. о.)

Спорно е между страните дали конкретно претендираните от ищеца допълнителни СМР, като извършени извън предмета и обема по договора с ответника, са извършени и извършени ли са от него, както и какви разноски е направил той за тези работи.

Настоящият съдебен състав, при съвкупна преценка на събраните доказателства, намира, че по делото се установява на първо място, че почти всички от претендираните като извършени допълнителни СМР, описани в едностранно съставените от ищеца протоколи №№ 9 и 10, са извършени. Това се установява от изслушаната пред въззивната инстанция комплексна Съдебнотехническа и икономическа експертиза, която съставът кредитира като обоснована, логична и компетентно дадена, както и съответна на всички искания на страните (включително след оглед и измерване в присъствието на свидетеля Р. – технически ръководител на обекта от страна на „Дан 92“ ЕООД), извършена е без съобразяване на неавтентичните актове обр. 12 за установяване на скрити работи и извършена след лично замерване и обсъждане на установените на място работи от вещите лица. В същото време, изслушаните пред първата инстанция експертизи са оспорвани и от двете страни и същите са извършени при обсъждане на неавтентични документи (актове обр. 12) и при оглед, извършен без присъствие на представител на ищеца. Вярно е, че изслушаната пред въззивната инстанция експертиза е оспорена от „Дан 92“ ЕООД чрез молба от 28.11.2024 г., но това оспорване касае само количествата, посочени от вещите лица, като оспорването се основава на това, че вещите лица не са обсъждали показанията на свидетелите Н. и Р., че всички работи, отразени в протокол № 9 и протокол № 10 са реално извършени. Посочените показания са ирелевантни за правилността на заключението, доколкото вещите лица са направили собствени измервания и собствена преценка за извършеното след оглед на място от една страна, а от друга страна общите изявления на свидетелите, че всичко е извършено, без посочване на конкретни работи и конкретни количества на тези работи, не е в състояние да опровергае установеното от вещите лица.

Не представлява признание, както смята ищецът, и казаното от г-н М. пред свидетеля Р., че не иска да прави замерване, защото знае какво е извършвано. Посоченото изявление не отразява знание за конкретно извършени работи, а отразява

по-скоро нежеланието на г-н М. да прави замерване и допринася за установяване на факта, че замерване не е правил.

По отношение на скритите работи, които са немалка част от допълнително извършените работи, посочени от вещите лица като налични е вярно, че именно поради характера им на „скрити“, тези работи не е могло да бъдат установени чрез оглед. Въпреки това настоящият съдебен състав приема, че те са извършени във вида и количествата посочени от вещите лица, доколкото същите са пояснили в съдебно заседание, че приетите от тях като извършени скрити работи са такива, от които чисто технологично зависи завършването на съответното СМР в краен вид, поради което няма никакво съмнение, че щом обектът е завършен, то и тези скрити работи са извършени.

Предвид изложеното, извършването на процесните СМР следва да бъде прието за такова по вид и количество, каквото е посочено във вариант 2 от заключението, изслушано пред въззивната инстанция.

Настоящият съдебен състав намира на следващо място, че по делото успешно бе доказано, че така установените допълнителни работи са извършени именно от „Дан 92“ ЕООД. Ирелевантно е, че изготвените от ищеца актове обр. 19 №№ 9 и 10 не са подписани от ответника, а издадените въз основа на тях фактури следват с три години извършването на разноските за тях. Липсата на изготвени актове обр. 19 не препятства доказването на извършените СМР с всички други допустими от ГПК доказателствени средства, а издаването на фактури не влияе нито на факта на извършване на съответните СМР, нито на възникване вземането за тяхната стойност, нито на изискуемостта на това вземане. Фактурите се изготвят за целите на счетоводната отчетност и тяхното неиздаване в законоустановените срокове може да доведе само до административна или административно-наказателна отговорност, но не влияе на възникването, съществуването или изискуемостта на съответното вземане.

Извършването на процесните допълнителни СМР от „Дан 92“ ЕООД лично или чрез подизпълнители на първо място се установява от логичните, безпротиворечиви и последователни показания на свидетелите Н. и Р.. Двата са работили на обекта, изпълнявали са ръководни функции по изработката, имат преки впечатления, сочат някои конкретни работи, които дружеството допълнително е извършило, както и някои от подизпълнителите, които са наемани. На следващо място, техните показания не се опровергават от показанията на свидетеля М. или от други доказателства по делото.

Извършването на допълнителните работи от „Дан 92“ ЕООД, макар и чрез подизпълнители, се установява и посредством представените договори, протоколи във връзка с тях и фактурите, подписани между „Дан 92“ ЕООД и негови подизпълнители, от съдържането на които личи, че превъзлаганите СМР са именно за обекта в с. Мусачево и че същите са извършени. Последното се подкрепя и от заключението на вещото лице Д., от което е видно, че през 2012 г. и 2013 г. „Дан 92“ ЕООД е заплатило на подизпълнителите реално така превъзложената работа.

Неоснователно е поддържаното от дружеството „Фамозо Лайн“ ЕООД, че не „Дан 92“ ЕООД, а други от наетите от ответника фирми, работили на процесния обект, са извършили процесните СМР. Наличието на такива фирми действително се установява, но не се установява някоя от тях да е извършвала СМР от вида, описан в протоколи № 9 и № 10.

Неоснователно е и оплакването на „Фамозо Лайн“ ЕООД, че следвало да бъде съобразено липсата на възражение от страна на ищеца при приемане на обекта с констативен протокол. Наличието или липсата на възражение по този протокол е свързано с вида и качеството на строителството, а не с наличието или липсата на непог.и вземания във връзка с него.

При съвкупната преценка на установеното със свидетелски показания, договори с трети лица и плащания към същите, както и липсата на доказателства за обратното или поне такива, които да разколебават еднозначно следващия извод, следва той да бъде в единствената посока, че описаните в протоколи №№ 9 и 10 СМР са извършени от „Дан 92“ ЕООД лично или чрез подизпълнители. Косвено към този извод допринася и съставянето на установените като неавтентични по отношение подписа на Р. Р. пред първата инстанция протоколи обр. 12, отнасящи се за част от скритите работи по процесните протоколи обр. 19 №№ 9 и 10, тъй като същите са подписани от представител на строителния надзор, което означава, че извършването на такива работи все пак е било установено.

Процесните работи следва да се приеме, че са извършени в интерес на „Фамозо Лайн“ ЕООД, който няма спор, че е собственик на имота, в който СМР са извършвани, и че са с нужното качество, доколкото нито от приетите по делото писмени доказателства, като например Окончателен доклад от строителния надзор, Констативен акт за приемане годността на строежа обр. 15 и разрешението за ползване, нито от други доказателства се установява, че е имало възражения или забележки относно някаква част от извършените работи. Доказателства за обратното не са събрани. Напротив, вещите лица по СТЕ пред настоящата инстанция са заявили в съдебно заседание, че и 12 години след построяване на обекта, всичко по него е в много добро състояние и функционира. Ответникът и не оспорва, че използва завършения обект, включително в частите, в които са извършени процесните СМР.

Не се установява ответникът да се е противопоставял на допълнително извършените работи.

В същото време по делото нито има твърдения, нито има данни извършването на допълнителните СМР да е било необходимо условие за функционалното единство на обекта и въвеждането му в експлоатация, в който случай според съдебната практика, би се касаело до работа, извършена на договорно основание.

Ето защо искът за извършване на чужда работа без възлагане и в интерес на ответника следва да се приеме за доказан по своето основание.

По отношение направените от „Дан 92“ ЕООД разноски за труд и материали във връзка с извършените без възлагане допълнителни СМР, настоящият съдебен състав намира, че следва да вземат предвид посочените такива от вещите лица по СТИЕ, изслушана във въззивната инстанция. По обясненията на вещите лица, разноските (стойностите) на установените работи са взети от счетоводството на ищеца. Доколкото вещото лице Д. е установил в заключенията си пред СГС и пред САС, че осчетоводените разноски за труд и материали по протоколи №№ 9 и 10 са отделно водени в това счетоводство, че същите са реално платени, както и че счетоводството на ищеца е редовно водено, поради което и на основание чл. 182 ГПК същите могат да служат на ищеца за доказване на тези разноски, то следва да се приеме, че същите са такива според установените количества, каквито са посочени от вещите лица инж. Б. и инж. Т..

Така включените в претенцията и установени от вещите лица работи по протокол № 9 възлизат на 63 196.32 лева с ДДС, а по протокол № 10 – 91 337.90 лева с ДДС (сумите са получени след изваждане стойностите на работите, които ищецът изрично е изключил от претенцията си с исковата молба). Или общо установени СМР на стойност 154 534.22 лева с ДДС.

Видно обаче от представените от ищеца анализи на формираните в протоколи №№ 9 и 10 стойности на разноските за отделните СМР, в тях освен разноски за материали и труд, е включена и печалба в размер на 8%. Нейният размер не се дължи от ответника и следва да бъде изваден от посочените от вещите лица разноски. При

разноски за СМР по двата протокола в общ размер на 154 534.22 лева, включената в този размер печалба възлиза на 12 362.74 лева. Или стойността на разноските (труд и материали) по двата протокола е в размер на 142 171.48 лева (154 534.22 лева по 0.08 е равно на 12 362.74 лева. 154 534.22 лева минус 12 362.74 лева е равно на 142 171.48 лева). Доколкото претенцията е по-малка (122 374.85 лева), то тя е изцяло доказана и по размер.

В сумата 122 374 лева се включват като доказано извършени всички СМР по протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 9/ 03.05.2012 г. - и протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 10/ 11.07.2012 г., с изключение на следните видове работи: по протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 9/ 03.05.2012 г. – по части „ограда север сграда 2“ позиции 2, 4.1.5, 9, 14, 8, по част „Портал запад сграда 1“ – позиции 9 и 8 и по част „Портал изток сграда 2“ – позиции 9 и 8, които части не са предмет на иска и СМР, които не са доказани по част „Ограда север сграда 2“, позиции т. ан 56, т. 2 и т. 4.1.5; протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 10/ 11.07.2012 г. по част „Архитектурна“ – по позиции 2, 3, 4, 5, по част „Врати“ – по позиции 1 и 2, 3 и 5, които части не са предмет на иска, както и следните части, по които извършени СМР не са доказани: по част „Конструктивна“ – всички позиции (от 1 до 5), част „допълнителни работи“ – позиция ан 96, по част „Вертикална планировка“ – позиции 6 и 7, част „Коригиране ниво шахти“ – позиция ан 68 и по част „Водопровод и канализация“ – позиции от т. ан 36 до т. ан 32, от т. ан 47 до т. ан 14, т. ан 83 до т. ан 85, т. 4, т. ан 40, т. 6, т. ан 49 до т. ан 93.

Неоснователно е оплакването на ответника за несъобразяване на първата инстанция с обстоятелството, че ищецът бил в забава по договора, поради което и на основание чл. 96 ЗЗД следвало да понесе разноските за извършените СМР. Това оплакване в случая е ирелевантно, защото висящ пред въззивната инстанция е само иск на извъндоговорно основание, а и тълкуването на жалбоподателя не съответства на смисъла на посочената правна норма.

Следва да бъде разгледано направеното от ответника възражение за погасяване на вземането на ищеца по давност. Вземането на гестора за направените разноски се погасява с общата петгодишна давност, която започва да тече от възникване на вземането – чл. 114, ал. 2 ЗЗД, доколкото това вземане става изискуемо, по смисъла на закона, след покана. Вземанията са възниквали от момента на извършване на разноските, а това е ставало в периода от април 2012 г. до средата на 2013 г., в който период вещото лице Д. е установило плащания по различни фактури. Съгласно чл. 116, б. „б“ ЗЗД предявяването на искова молба за вземането прекъсва давността относно него. В случая исковата молба е постъпила в съда на 02.05.2017 г., но е изпратена по куриер на 21.02.2017 г., от когато се счита прекъсната и давността.

Неоснователно е оплакването на ответника, че куриерската фирма „Доминант Консултинг“ ЕООД няма регистрация и съответно права на куриер. При справка в електронния регистър на операторите, извършващи неуниверсални пощенски услуги по чл. 38, т. 1-3 ЗПУ, воден от Комисията за регулиране на съобщенията и достъпен на нейната страница, се установява, че дружеството „Доминант Консултинг“ ЕООД е вписано в този регистър под № 0159/24.09.2014 г. и е заличено от регистъра с Въпросник за 2018 г. с вх.№12-01-1327/05.04.2019 г. Следователно, през 2017 г. посоченото дружество е имало право да извършва неуниверсални пощенски услуги. Що се отнася до въпроса защо пратката, съдържаща исковата молба на „Дан 92“ ЕООД е пристигнала в СГС три месеца след нейното изпращане, това е неотносимо към датата, на която пратката е изпратена – 21.02.2017 г., а и няма събрани никакви доказателства, които да установяват недобросъвестно поведение на ищеца в тази връзка.

Доколкото част от процесните разноси са извършени най-рано през април 2012 г., то очевидно е, че за никаква част от общо направените разноси не е изтекъл петгодишен срок преди изпращане на исковата молба по куриер. Ето защо направеното възражение за погасяване на вземането по давност е неоснователно.

Основателно е оплакването на ищеца във въззивната му жалба, че първата инстанция неправилно е определила като начален момент за дължимост на мораторна лихва върху дължимите се разноси на гестора от поканата. В чл. 61, ал. 1 ЗЗД изрично е предвидено, че гесторът има право да получи направените разноси ведно с лихвата от деня на разходването им, т.е., лихва се дължи и без покана. Доколкото ищецът претендира лихва от по-късен момент и съобразно диспозитивното начало в процеса, лихвата следва да се определи от този по-късен момент. Настоящият съдебен състав, при собствени изчисления с помощта на електронен калкулатор, определя размера на дължимата се лихва за периода от 02.05.2014 г. до 02.05.2017 г. на 37 339.59 лева, до който размер акцесорният иск е основателен.

Предвид достигане от въззивната инстанция до краен извод, частично различен от изводът на първата инстанция, първоинстанционното решение следва да бъде отменено в частта, с която е отхвърлен иска по чл. 61, ал. 1 ЗЗД за сума над 60 639.35 лева до 122 374.85 лева и в частта, в която в присъдената сума са включени СМР, по протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 10/ 11.07.2012 г. - СМР по т. 1, 2, 3, 4 и 5 от част „Конструктивна“, част „Водопровод и канализация“ (погрешно посочена в първоинстанционното решение като „вертикална планировка) в позиции от т. ан 36 до т. ан 35, от т. ан 70 до т. ан. 32, от т. ан 47 до т. ан 14, т. ан 85, т. ан 40 и ан 49 и вместо това на ищеца следва да бъде присъдена разликата от 61 735.50 лева, като настоящата инстанция съобразява уточнителната молба от 17.07.2017 г., в която ищецът заявява, че не предявява иска като частичен, а в пълния му размер. Следва да бъде уважено и искането за законната лихва върху допълнително присъдената част от датата на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

Искът следва да бъде отхвърлен по отношение разноските за СМР, включени в протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 10/ 11.07.2012 г., по т. 1, 2, 3, 4 и 5 от част „Конструктивна“, част „Водопровод и канализация“ (погрешно посочена в първоинстанционното решение като „вертикална планировка) в позиции от т. ан 36 до т. ан 35, от т. ан 70 до т. ан. 32, от т. ан 47 до т. ан 14, т. ан 85, т. ан 40 и ан 49.

Първоинстанционното решение следва да бъде отменено и в частта, с която е отхвърлен предявения акцесорен иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сума в размер на 37 339.59 лева и тази сума следва да бъде присъдена на ищеца.

В останалата обжалвана част първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено като правилно.

По разноските: Право на разноси във въззивното производство страните имат съобразно изхода на спора.

Ищецът е направил общо разноси по исковото производство пред въззивната инстанция в размер на 12 549.61 лева, от които 8 000 лева адвокатски хонорар. Ответната страна е направила възражение за прекомерност на тези разноси, които настоящият съдебен състав намира за неоснователни. Като се вземе предвид материалният интерес на исковите, както и продължителността, и броя на проведените съдебни заседания пред въззивната инстанция (над 10), 8000 лева не е прекомерен размер на адвокатското възнаграждение.

От тези разноси на ищеца се дължи пълният размер доколкото разликата в претенциите и подлежащите на присъждане суми е само 25.43 лева.

На ищеца следва да бъдат присъдени и разносните, направени по проведеното пред въззивната инстанция производство по чл. 389 ГПК (т. 5 от Тълкувателно решение № 6/06.11.2013 г. по тълк.дело № 6/2012 г. На ОСГТК), които възлизат на 2540 лева. Същите следва да се присъдят изцяло съобразно изложеното по –горе.

На ищеца следва да бъдат присъдени за първата инстанция разноски в допълнителен размер от 13 657.45 лева, след съобразяване направената от първата инстанция компенсация между разносните на двете страни.

Воден от изложеното, Апелативен съд – София

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260015/16.09.2020 г. по т.д. № 1681/2017 г. на СГС, VI-17 състав **В ЧАСТТА**, с която е отхвърлен иска на „Дан 92“ ЕООД против „Фамозо Лайн“ ЕООД с правно основание чл. 61, ал. 1 ЗЗД за сума над 60 639.35 лева до 122 374.85 лева, представляваща обезщетение за направените от „Дан 92“ ЕООД разходи за извършване на строителни дейности на обект „Цех за дървена дограма в с. Мусачево“, които не са му възложени с договор и са изпълнени в интерес на „Фамозо Лайн“ ЕООД, **КАКТО И** ЗА включените в общата сума СМР по протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 10/ 11.07.2012 г., по т. 1, 2, 3, 4 и 5 от част „Конструктивна“, част „Водопровод и канализация“ в позиции от т. ан 36 до т. ан 35, от т. ан 70 до т. ан. 32, от т. ан 47 до т. ан 14, т. ан 85, т. ан 40 и ан 49, КАКТО И В ЧАСТТА, с която е отхвърлен предявения от „Дан 92“ ЕООД срещу „Фамозо Лайн“ ЕООД иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сума в размер до 37339.59 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане на главницата от 122 374.85 лева, начислена за периода от 02.05.2014 г. до 02.05.2017 г. **и ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА „Фамозо Лайн“ ЕООД, ЕИК 131386572 да заплати на „Дан 92“ ЕООД, ЕИК 1195900320 допълнително сумата 61 735.50 лева до достигане пълния размер на претенцията по чл. 61, ал. 1 ЗЗД в размер на 122 374.85 лева, в която се включват всички СМР по протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 9/ 03.05.2012 г. - и протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 10/ 11.07.2012 г., с изключение на следните видове работи: по протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 9/ 03.05.2012 г. – по части „ограда север сграда 2“ позиции 2, 4.1.5, 9, 14, 8, по част „Портал запад сграда 1“ – позиции 9 и 8 и по част „Портал изток сграда 2“ – позиции 9 и 8, които части не са предмет на иска и по части, СМР по които не са доказани: „Ограда север сграда 2“, позиции т. ан 56, т. 2 и т. 4.1.5; протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 10/ 11.07.2012 г. по част „Архитектурна“ – по позиции 2, 3, 4, 5, по част „Врати“ – по позиции 1 и 2, 3 и 5, които части не са предмет на иска, както и следните части, по които извършени СМР не са доказани: по част „Конструктивна“ – всички позиции (от 1 до 5), част „допълнителни работи“ – позиция ан 96, по част „Вертикална планировка“ – позиции 6 и 7, част „Коригиране ниво шахти“ – позиция ан 68 и по част „Водопровод и канализация“ – позиции от т. ан 36 до т. ан 32, от т. ан 47 до т. 14, т. ан 83 до т. ан 85, т. 4, т. ан 40 – две позиции, т. 6, т. ан 49 до т. ан 93, **ведно със законната лихва** върху сумата за периода от 02.05.2017 г. – датата на подаване на исковата молба, до окончателното ѝ плащане, **като ОТХВЪРЛЯ** иска за извършени разноски по отношение СМР, включени в протокол за изпълнени строителни и монтажни работи № 10/ 11.07.2012 г., по т. 1, 2, 3, 4 и 5 от част „Конструктивна“, по част „Водопровод и канализация“

позиции от т. ан 36 до т. ан 35, от т. ан 70 до т. ан. 32, от т. ан 47 до т. ан 14, т. ан 85, т. ан 40 и ан 49.

ОСЪЖДА „Фамозо Лайн” ЕООД, ЕИК 131386572 да заплати на „Дан 92“ ЕООД, ЕИК 1195900320, на основание чл. 86, ал. 1 вр. чл. 61, ал. 1 ЗЗД, сумата 37 339.59 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане на главницата от 122 374.85 лева, начислена за периода от 02.05.2014 г. до 02.05.2017 г.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260015/16.09.2020 г. по т.д. № 1681/2017 г. на СГС, VI-17 състав в останалата обжалвана част.

ОСЪЖДА „Фамозо Лайн” ЕООД, ЕИК 131386572 да заплати на „Дан 92“ ЕООД, ЕИК 1195900320, сумата 15 089.61 лева – разноски пред САС, включително в производство по чл. 389 ГПК, както и сумата 13 657.45 лева – допълнително разноски пред СГС.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните, при условията на чл. 280, ал. 1 и ал. 2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____